

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs"

COM(2013) 812 final – 2013/0398 (COD)

(2014/C 311/10)

Ziņotājs: **Igor Šarmir**

Eiropas Parlaments 2013. gada 9. decembrī un Padome 2013. gada 11. decembrī saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 42. pantu, 43. panta 2. punktu un 304. pantu nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

"Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs"

COM(2013) 812 final – 2013/0398 (COD).

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Lauksaimniecības, lauku attīstības un vides specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2014. gada 1. aprīlī.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 498. plenārajā sesijā, kas notika 2014. gada 29. un 30. aprīlī (30. aprīļa sēdē), ar 154 balsīm par, 4 balsīm pret un 4 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK) atzinīgi vērtē Komisijas centienus vienkāršot ES lauksaimniecības pārtikas produktu veicināšanas politiku un palielināt tās efektivitāti.

1.2. EESK ir īpaši gandarīta par Komisijas izvirzīto mērķi būtiski palielināt veicināšanas pasākumu atbalstam paredzēto budžetu un izstrādāt iedarbīgu veicināšanas stratēģiju.

1.3. EESK atzīst, ka lielāks atbalsts jāsniedz veicināšanas pasākumiem trešās valstīs, jo tām ir liels Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktu noieta potenciāls, un līdz šim nepilni 30 % no veicināšanas pasākumiem piešķirtā budžeta bija paredzēti trešām valstīm. Tomēr mums šķiet, ka mērķis piešķirt 75 % no budžeta veicināšanas pasākumiem trešās valstīs ir nesamērīgs salīdzinājumā ar reālajām problēmām, kas jārisina ES lauksaimniecības pārtikas jomā. Veicināšanas pasākumiem Eiropā un trešās valstīs piešķirtā budžeta sadalījumam, mūsaprāt, vajadzētu būt 50 %/50 %.

1.4. EESK uzskata, ka Eiropas lauksaimniecības produktiem ES tirgū nāksies arvien sīvāk konkurēt ar importētajiem produktiem. Tāpēc aktīvāk jāsteno informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz Eiropas lauksaimniecības produktiem ES tirgū, jo īpaši tāpēc, ka vairākums patērētāju Eiropā nav informēti par šo produktu salīdzinošajām priekšrocībām.

1.5. EESK iesaka konkrētos gadījumos izņēmuma kārtībā paredzēt iespēju attiecināt veicināšanas pasākumus uz kādas dalībvalsts lauksaimniecības produktiem attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

1.6. EESK iesaka 5. pantā konkrēti uzskaitīt atbilstīgos otrās pārstrādes pārtikas produktus (kuri nav uzskaitīti LESD 1. pielikumā); Komiteja arī prasa, lai zvejas un lauksaimniecības produktu izslēgšana tiktu svītrotā.

1.7. EESK iesaka ES atbalstu attiecināt uz vīna popularizēšanu ne tikai gadījumos, kad attiecīgā programma ietver kādu citu pārtikas produktu, bet arī tad, ja minētā programma ir saistīta ar lauku tūrisma projektu.

1.8. EESK iesaka ES atbalstu veicināšanas pasākumiem attiecībā uz bērniem paredzētu pienu Savienības mācību iestādēs palielināt līdz 60 % no izmaksām, kā tas jau noteikts augļiem un dārzeņiem.

1.9. EESK prasa saglabāt prasību dalībvalstīm finansēt veicināšanas kampaņas līdz 30 % apmērā. Pretējā gadījumā daudziem potenciālajiem kandidātiem nebūs vajadzīgo finanšu resursu, lai īstenotu veicināšanas programmas. EESK uzstāj, ka visu dalībvalstu profesionālajām organizācijām jānodrošina vienādas iespējas saņemt atbalstu savu lauksaimniecības pārtikas produktu veicināšanai.

1.10. EESK iesaka organizāciju pieteikumus ES atbalsta saņemšanai iesniegt vienotā Komisijas kontaktpunktā un pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas informāciju par katru organizāciju nosūtīt šīs organizācijas izcelsmes dalībvalstij.

1.11. EESK iesaka vienkāršot visas administratīvās procedūras saistībā ar veicināšanas programmu izstrādi un pārraudzību, piemēram, samazinot Komisijai iesniedzamo ziņojumu skaitu. Ļoti svarīgi ir samazināt administratīvo slogu. Jāpalielina elastīguma līmenis, lai programmas to īstenošanas posmā varētu pielāgot mainīgajiem tirgus apstākļiem. Lai īstenotu šo mērķi, programmu pieteikumus nevajadzētu prasīt sniegt tik sīku informāciju kā pašlaik ⁽¹⁾.

2. Vispārīgas piezīmes

2.1. Lauksaimniecības produktu veicināšanas atbalsta politika ir vajadzīga, lai nodrošinātu ES lauksaimniecības tālāku attīstību. Lai nodrošinātu savu pozīciju Eiropas un pasaules tirgū, lauksaimniecības pārtikas nozares profesionālie dalībnieki saskaras ar pieaugošu konkurenci.

2.2. Regulas (EK) Nr. 3/2008 noteikumi ļāva īstenot veicināšanas pasākumus ar Eiropas Savienības atbalstu. Minētās regulas mehānismi apliecināja, ka globalizētas ekonomikas apstākļos tie ir piemērotāki nekā iepriekšējā shēma, kas ieviesta ar Regulu (EK) Nr. 2702/1999 un Nr. 2826/2000. Veicināšanas kampaņās, kas īstenotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 3/2008, tika uzsvērti Eiropas Savienības lauksaimniecības pārtikas produktu kvalitāte, uzturvērtība un nekaitīgums, kā arī pievērsta uzmanība citām šo produktu raksturīgajām īpašībām un priekšrocībām, piemēram, ražošanas metodēm, marķējumam, dzīvnieku labturībai un vides prasību ievērošanai. Par veicināšanas pasākumiem uzskatīja gan reklāmas un veicināšanas kampaņas tirdzniecības vietās, gan sabiedrisko attiecību kampaņas, dalību izstādēs un gadatirgos utt. No 2000. līdz 2012. gadam ES līdzfinansēja 552 veicināšanas programmas.

2.3. Taču darbības, kas īstenotas saistībā ar Regulā (EK) Nr. 3/2008 paredzēto atbalsta shēmu veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ļāva noskaidrot, ka šī shēma nav pietiekama, jo ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos jāiegulda vairāk līdzekļu veicināšanas pasākumos un tiem jābūt mērķtiecīgākiem.

2.4. Pirms izskatāmā priekšlikuma bija izstrādāts dokuments "Zaļā grāmata par veicināšanas un informācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības ražojumiem – stratēģija ar augstu Eiropas pievienoto vērtību Eiropas garšu popularizēšanai" (COM(2011) 436 final) un paziņojums "Veicināšanas un informācijas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības ražojumiem – stratēģija ar augstu Eiropas pievienoto vērtību Eiropas garšu popularizēšanai" (COM(2012) 148 final). Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sagatavoja atzinumus par abiem minētajiem dokumentiem ⁽²⁾. Esam gandarīti, ka Komisija lielā mērā ņēmusi vērā abu EESK atzinumu secinājumus un ieteikumus, īpaši attiecībā uz budžeta palielināšanu un administratīvās procedūras vienkāršošanu.

⁽¹⁾ EESK atzinums par veicināšanas un informācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības ražojumiem – stratēģija ar augstu Eiropas pievienoto vērtību Eiropas garšu popularizēšanai, OV C 43, 15.2.2012., 59.-64. lpp.

⁽²⁾ OV C 43, 15.2.2012., 59.-64. lpp. un OV C 299, 4.10.2012., 141.-144. lpp.

2.5. Otrs priekšlikuma mērķis ir izstrādāt ES stratēģiju veicināšanas pasākumiem, lai tie būtu mērķtiecīgāki. Ar šo stratēģiju paredzēts palielināt trešās valstīs īstenojamo programmu skaitu, kā arī daudzvalstu programmu (ko iesniegušas vairāku dalībvalstu organizācijas) skaitu un iekšējā tirgū veikt pasākumus, lai uzlabotu patērētāju informētību par Eiropas lauksaimniecības produktu vērtīgajām īpašībām. No 2010. līdz 2011. gadam nepilni 30 % no informācijas un veicināšanas pasākumiem piešķirtā finansējuma bija paredzēti trešo valstu tirgiem, kaut gan tajos ir būtisks izaugsmes potenciāls. Turklāt tikai 14 % ES iedzīvotāju atpazīst to produktu logotipus, kuriem piešķirts aizsargāts cilmes vietas nosaukums (ACVN) vai aizsargāts ģeogrāfiskās izcelsmes nosaukums (AĢIN).

2.6. Priekšlikumā norādīts, ka paredzēts būtiski palielināt atbalsta kopapjomu un veikt projektu novērtējumu Eiropas Komisijas līmenī, atsakoties no sākotnējā novērtējuma dalībvalstī.

2.7. Priekšlikumā paredzēti arī citi būtiski jauninājumi, proti, iespēja noteiktos gadījumos norādīt produktu izcelsmi un preču zīmi, ražotāju organizāciju iekļaušana saņēmēju lokā, lielāks skaits atbilstīgu produktu.

3. Īpašas piezīmes

3.1. Jaunā veicināšanas stratēģija

3.1.1. Viens no turpmākās veicināšanas stratēģijas mērķiem ir stingrāks atbalsts trešās valstīs īstenojamiem pasākumiem. Šis mērķis neapšaubāmi ir pamatots, jo šajos tirgos ar augstu izaugsmes potenciālu var pārdot lielu daļu Eiropas produkcijas ar nosacījumu, ka šo valstu patērētājus pārliecina par Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktu īpašajām priekšrocībām. Taču šī stratēģiskā prioritāte nedrīkst kaitēt veicināšanas pasākumiem iekšējā tirgū, kur Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktiem arvien sīvāk jākonkurē ar importētajiem produktiem. Tāpēc vērienīgais mērķis piešķirt 75 % no lēstajām izmaksām informācijas un veicināšanas pasākumu īstenošanai attiecībā uz Savienības lauksaimniecības produktiem trešās valstīs (preambulas 8. apsvērums) mums šķiet nesamērīgs un procentuāli pārāk augsts salīdzinājumā ar reālajām problēmām, kas jārisina Eiropas lauksaimniecības nozarē. Piešķirt 50 % no izmaksām būtu samērīgāks mērķis.

3.1.2. Bieži vien importēto produktu cena ir zemāka nekā Eiropas produktu cena ne tikai zemāku sociāli ekonomisko izmaksu dēļ, bet arī tādēļ, ka nav tik stingru ražošanas standartu produktu nekaitīguma un izsekojamības, kā arī darba ņēmēju veselības un drošības jomā. Turpretī, kā norādīts priekšlikumā, lielākā daļa patērētāju dalībvalstīs neapzinās Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktu "integrālo kvalitāti" ⁽³⁾. Šā iemesla dēļ Eiropas produktu popularizēšanai iekšējā tirgū jāiegulda tikpat liels darbs kā šo produktu popularizēšanai trešās valstīs. Tas vajadzīgs vēl jo vairāk tāpēc, ka vairācumam Eiropas iedzīvotāju atšķirībā no trešo valstu iedzīvotājiem ir līdzekļi, lai maksātu par šo produktu priekšrocībām, un, ja viņi būs pārliecināti par šīm priekšrocībām, viņi šos produktus pirks arī turpmāk. Ņemot vērā globalizāciju un krīzes sekas, kas skar lielu daļu Eiropas iedzīvotāju, ES tirgu neapšaubāmi pārpludinās lēti produkti no trešām valstīm.

3.1.3. ES vispārīgajos noteikumos ir aizliegti veicināšanas pasākumi attiecībā uz vienas vienīgas dalībvalsts produktiem, jo tos varētu uzskatīt par protekcionisma pasākumiem. Tas šķiet loģiski, jo vienotajam tirgum vajadzētu būt bez robežām. Tomēr dažos pienācīgi pamatotos gadījumos šim aizliegumam vajadzētu paredzēt izņēmumus. Tas attiecas uz gadījumiem, kad ir apdraudēti atsevišķi Eiropas veidošanas mērķi, piemēram, līdzsvarotas reģionālās attīstības mērķis. Pieredze liecina, ka, izmantojot vienīgi tirgus mehānismus, dažkārt vienas dalībvalsts vietējos produktus aizstāj no citas dalībvalsts importēti produkti; līdz ar to lauksaimniecības attīstība vienā valstī kavē lauksaimniecības attīstību citā valstī. Mūsaprāt, būtu pamatoti izņēmuma kārtībā atļaut vai atbalstīt veicināšanas pasākumus attiecībā uz kādas dalībvalsts lauksaimniecības produktiem attiecīgās valsts iekšējā tirgū, izskatot katru gadījumu atsevišķi un piemērojot skaidri noteiktus kritērijus.

⁽³⁾ EESK atzinums par tematu "Kopienas lauksaimniecības modelis: produkcijas kvalitāte un patērētāju informēšana kā konkurētspējas elementi", OV C 18, 19.1.2011., 5.-10. lpp.

3.1.4. Līdzsvarota teritoriālā un sociālā attīstība un pārtikas apgādes drošība ir viena no Eiropas Savienības prioritātēm. Taču attīstība nebūt nav līdzsvarota un situācija neuzlabojas. Turklāt vairākās dalībvalstīs apgādes drošības līmenis ir pazeminājies līdz kritiskai robežvērtībai. Piemēram, Slovākijā pašnodrošinājums ar pārtiku ir tikai 47 %. Efektīva lauksaimniecība, bez šaubām, ir noteicošais faktors, lai sasniegtu abus iepriekš minētos mērķus, bet lauksaimniecības darbība nevar būt efektīva, ja tās produkcijai nav pietiekama noieta. Lauksaimniecības lejupslīde atsevišķās dalībvalstīs ir tieši saistīta ar vietējo lauksaimniecības pārtikas produktu tirdzniecību attiecīgās valsts iekšējā tirgū. Tam ir vairāki iemesli, bet lauksaimniecības atveseļošanai ir vajadzīgas arī vietējiem patērētājiem paredzētas informācijas kampaņas, kurās ir uzsvērtas vietējo produktu vērtīgās īpašības.

3.1.5. Saskaņā ar ticamiem datiem atsevišķās dalībvalstīs vietējo produktu iepirkuma apjoma samazināšanās ne vienmēr ir saistīta ar importēto produktu kvalitātes un cenas labāku attiecību; tā var būt saistīta ar citiem faktoriem. Piemēram, bijušajās Centrāleiropas komunistiskā režīma valstīs galvenie lielapjoma izplatītāji ir Rietumeiropas tirdzniecības sabiedrības, kurām, saprotams, ir privilēģētas attiecības ar piegādātājiem valstīs, kur tās darbojas iepriekš un kur nereti atrodas jaunajām valstīm paredzēto produktu iepirkumu bāzes.

3.2. Atbilstīgie produkti

3.2.1. Preambulas 6. apsvērumā un Komisijas publicētajos oficiālajos informatīvajos dokumentos norādīts, ka veicināšanas pasākumi tiks attiecināti uz visiem lauksaimniecības pārtikas produktiem, uz kuriem neattiecas LESD 1. pielikums (otrās pārstrādes lauksaimniecības produkti) un kuri atbilst ES kvalitātes shēmām, piemēram, šokolāde, konditorejas izstrādājumi, alus utt. Atbilstīgo produktu klāsta paplašināšana uzskatāma par vienu no galvenajiem jauninājumiem priekšlikumā. Taču priekšlikuma 5. pantā "Attiecīgie produkti un tēmas" produktu klāsta paplašināšana nav minēta, bet norādīts, ka veicināšanas pasākumi attiecas vienīgi uz lauksaimniecības un pārtikas produktiem, kas uzskaitīti 1. pielikumā, kā arī vīnu un alkoholiskajiem dzērieniem. Tas rada problēmu, jo šo noteikumu saturs nav skaidrs.

3.2.2. No visiem atbilstīgajiem produktiem vienīgi vīnam ir noteikti informācijas un veicināšanas pasākumu ierobežojumi. Proti, uz vīnu var attiecināt informācijas un veicināšanas pasākumus ar nosacījumu, ka šie pasākumi vienlaikus attiecas uz kādu citu produktu. Tas izskaidrojams ar to, ka informācija un veicināšana attiecībā uz Savienībā ražotu vīnu ir viens no galvenajiem pasākumiem vīna nozares atbalsta programmās, kas paredzētas kopējā lauksaimniecības politikā tirgus kopīgās organizācijas ietvaros. Tomēr princips, ka vīnu atbalsta kopā ar citiem pārtikas produktiem, liek apšaubīt zvejas un lauksaimniecības produktu, ko dabiski lieto kopā ar dažiem vīniem, izslēgšanu no minētā principa darbības jomas. EESK prasa, lai 5. pantā paredzētais izņēmums attiecībā uz minētajiem produktiem tiktu svītrots.

3.2.3. Turklāt Eiropas vīniem nākas ļoti sīvi konkurēt ar "jaunās pasaules" vīniem; tā rezultātā vīna ražošanas apjoms Eiropas valstīs samazinās, bet Čīlē, Argentīnā, Dienvidāfrikas Republikā, Austrālijā, ASV un pat Ķīnā tas palielinās. Iemesli ir daudz un dažādi, bet kopumā importētajiem vīniem raksturīga zemāka cena, mazāk "papildu" priekšrocību (ļoti maz ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu, tiem netiek veikta oficiāla kvalitātes kontrole, tiem ir mazāk izteiktas raksturīgās īpašības, kas saistītas ar vīnogu ražas gadu vai audzēšanas reģionu, mazāks vīnogulāju šķirņu skaits utt.), kā arī vērienīgi veicināšanas pasākumi. Turklāt trešo valstu ražotāju spēja nodrošināt regulāras piegādes pietiekamos apjomos ar nemainīgām produktu organoleptiskajām īpašībām un par izdevīgu cenu īpaši interesē lielapjoma mazumtirgotājus, kas meklē tieši šāda veida piegādātājus. Eiropas vīnkopības nozarē ir daudz grūtāk izpildīt šīs prasības, jo tā ir daudzveidīgāka.

3.2.4. Līdz ar to ir jāisteno vēl vairāk veicināšanas un informēšanas pasākumu attiecībā uz kvalitatīvajiem Eiropas vīniem, lai potenciālie patērētāji būtu informēti par to salīdzinošajām priekšrocībām. Ja iepriekš minēto apsvērumu dēļ (3.2.2. punkts) jāpiemēro nosacījumi veicināšanas pasākumiem attiecībā uz Eiropas vīniem, mēs iesakām paredzēt vēl vienu iespēju papildus nosacījumam, ka veicināšanas pasākums vienlaikus attiecas uz kādu citu produktu. Šāda papildu iespēja ļautu veicināšanas pasākumus attiecībā uz vīniem saistīt ar lauku tūrisma darbībām. Vairākās Centrāleiropas valstīs šāds nosacījums veicināšanas pasākumiem attiecībā uz vīniem ir apliecinājis savu efektivitāti.

3.2.5. Faktiski šo abām pusēm izdevīgo saikni ar lauku tūrismu var paplašināt, attiecinot to uz visiem lauksaimniecības un laukopības produktiem, kā arī zivsaimniecību un akvakultūru, lai panāktu pēc iespējas lielāku sinerģiju un veicinātu ienākumu avotu dažādošanu lauku un piekrastes rajonos.

3.3. Vienas valsts programmu īstenošana un pārvaldība

3.3.1. Saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 3/2008 noteikto kārtību dalībvalstu iestādes divreiz gadā veica priekšatlasi kampaņām, kas varētu saņemt Savienības finansējumu. Pēc tam tās iesniedza saņemtos priekšlikumus Eiropas Komisijai, kas savukārt veica to atlasī. Izskatāmā priekšlikuma mērķis ir vienkāršot procedūru, izveidojot vienotu kontaktpunktu programmu atlasei, ko veiks Komisija vienreiz gadā. Tas, protams, vienkāršos administratīvo procedūru. Pēc tam, kad Komisija būs veikusi programmu atlasī, "vienkāršo" (vienas dalībvalsts) programmu pārvaldība arī turpmāk būs dalībvalstu dalītā kompetencē.

3.3.2. EESK iesaka organizāciju pieteikumus ES atbalsta saņemšanai iesniegt vienotā Komisijas kontaktpunktā un pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas informāciju par katru organizāciju nosūtīt šīs organizācijas izcelsmes dalībvalstij.

3.3.3. Iepriekšējā shēmā bija paredzēts, ka Eiropas Savienība var finansēt pusi no kampaņas izmaksām. Profesionālajai organizācijai, kas ierosināja kampaņu, bija jāfinansē vismaz 20 % no izmaksām. Pārējo izmaksu daļu sedza valsts iestādes⁽⁴⁾. Dažos gadījumos (piemēram, veicināšanas pasākumi attiecībā uz augļiem un dārzeņiem, kas paredzēti Eiropas skolēniem) Savienības finansējums varēja sasniegt 60 % no izmaksām.

3.3.4. Regulas priekšlikumā paredzēta šāda shēma: programmas līdzfinansēs vienīgi organizācija, kas ierosinājusi kampaņu, un Eiropas Savienība. Valstu iestādēm vairs nebūs pienākums (ne arī iespēja) finansēt programmu izmaksas.

3.3.5. Savienības finanšu ieguldījums var sasniegt 50 % no programmas izmaksām, bet to var palielināt līdz 60 % daudzvalstu programmām un programmām, kuras paredzētas vienai vai vairākām trešām valstīm, kā arī veicināšanas pasākumiem attiecībā uz augļiem un dārzeņiem bērnu patēriņam Savienības mācību iestādēs.

3.3.6. EESK atzinīgi vērtē, ka paplašināts saņēmēju loks, kas ir tiesīgi saņemt ES finansējumu 60 % apmērā no programmu izmaksām. Vienlaikus kampaņas ierosinātājai organizācijai noteikti būs jāiegulda vairāk līdzekļu nekā agrāk, jo valstu iestādes vairs nevar piedalīties. Tas noteikti mazinās pieteikumu skaitu no organizācijām, kurām ir mazāk līdzekļu, un ļaus salīdzinoši bagātām organizācijām plašāk nekā līdz šim izmantot informēšanas un veicināšanas pasākumu atbalsta shēmu.

3.3.7. EESK uzskata, ka būtu vēlams saglabāt valstu iestādēm iespēju līdzfinansēt veicināšanas pasākumu izmaksas (līdz 30 %) vismaz gadījumos, kad dalībvalstis piedalās programmu (vienas valsts programmu) pārvaldībā.

3.3.8. Būtu vēlams arī atļaut lielāku ES finansējumu (60 % apmērā) informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz bērniem paredzēto pienu Savienības mācību iestādēs. Lai nodrošinātu veselīgu un sabalansētu uzturu, mūsdienās bērniem uzturā vairāk jālieto ne tikai augļi un dārzeņi, bet arī piens un piena produkti.

Briselē, 2014. gada 30. aprīlī

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Henri MALOSSE*

⁽⁴⁾ Regulas (EK) Nr. 3/2008 13. panta 3. punkts.